726/05

Den 13. juni 2005 blev i sag nr. 65.370:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tidspension og Codan Konto Service (CKS) i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets rådgivning i tegningssituationen.

Selskabet har anlagt retssag mod klageren ved byretten, der i medfør af retsplejelovens § 361, stk. 1, har udsat sagen med henblik på dennes behandling ved Ankenævnet for Forsikring.

Det fremgår af sagen, at klageren i forbindelse med sin ægtefælles død fik udbetalt et større erstatningsbeløb, hvilket resulterede i restskat på 114.389 kr. i indkomståret 2002. For at udligne restskatten tegnede klageren den 15/9 2003 en tidspension i selskabet og indbetalte samtidig 150.000 kr. Det indbetalte beløb, der som udgangspunkt er fradragsberettiget, blev tilvejebragt ved oprettelse af en kontoordning (CKS) hos selskabet, hvorefter betalingen af pensionsindskuddet kunne fordeles over 12 måneder.

Selskabets pensionsrådgiver har i skrivelse af 26/9 2003 til klageren bl.a. anført:

> "Alt skulle nu gerne gå som aftalt, og jeg forventer at din skyld til kommunen nu vil blive annulleret.
>
> Dog skal du betale præmien på pensionsordningen som aftalt.

For at undgå 10 års reglen, m.h.t. restskat og omfordeling af fradraget, skal du betale den aftalte præmie i mindst 10 år.
Dog kan du nedsætte præmien evt. efter 2 år (pr. 01/12.2005) med kr. 38.900,- jf. PBL § 18,A.

Vi har fælles drøftet dette, hvilket jeg fornemmer du har styr på, og vi kan altid løbende drøfte din pensionssituation."

Klagerens ligningskommune afviste efterfølgende at indrømme klageren fradrag for pensionsindskuddet i indkomståret 2003, medmindre restskatten vedrørende indkomståret 2002 forinden blev betalt.

Klageren betalte de månedlige ydelser vedrørende kontoordningen (CKS) til og med den 1/3 2004. Som følge af klagerens manglende betaling efter den nævnte dato, opsagde selskabet kontoen til fuld indfrielse, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 17/6 2004.

Klageren afviste at betale restgælden, hvorfor selskabet i august 2004 stævnede klageren med påstand om betaling af 110.585,43 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg, og indtil betaling finder sted.

Af en af selskabets pensionsrådgiver udfærdiget redegørelse af 17/9 2004 fremgår:

"Med henvisning til mit brev den 26 september 2003, hvor jeg i første afsnit skriver '*jeg forventer at din skyld til kommunen nu vil blive annulleret*', havde jeg efterfølgende en del telefonsamtaler med T.L. Det viste sig at den gamle restskat fra året før ikke kunne annulleres med det nye fradrag, men først skulle betales før T.L. kunne få sit nye fradag fra skatteforvaltningen.

T.L. underrettede mig umiddelbart efterfølgende, at hun selv havde pengene til dette via en form for 'mellemkonto' hun havde i banken. Sagen var efterfølgende klar fra begge parter, og vi har ikke talt sammen siden.

Mht. min rådgivning og konsekvens af en CKS aftale i Codan, lå dette 100% klart for kunden, da denne selv var ansat på daværende tidspunkt i C… kontoserviceafdeling. Enten som chef eller som leder af denne. T.L. var fuldt indforstået af dette var et 'lån' der blev indbetalt til hendes pensionsaftale, således at hun kunne benytte det fulde fradrag. Og blev også underrettet om at denne IKKE bare kunne opsiges ud over hovedforfald. Men selvfølgelig altid kunne indfries. Jeg nævnte ved samme lejlighed, at et evt. ophør af aftale ville medføre skattemæssige konsekvenser. Jeg nævnte derfor i mit brev af 26 september 2003 , at hun skulle betale i mindst 10 år, da ellers 10 årsreglen var gældende."

Klageren påstår selskabet tilpligtet at anerkende, at hun ikke er forpligtet til at betale det lånte beløb tilbage til selskabet. Klageren har til støtte herfor bl.a. anført, at selskabets pensionsrådgiver i forbindelse med forsikringens tegning oplyste, at indbetalinger på pensionsordningen i 2003 ville udligne restskatten vedrørende indkomståret 2002. Klageren har endvidere bemærket, at hun aldrig har været chef for eller leder af den af pensionsrådgiveren omtalte kontoserviceafdeling. Derimod bestrider hun et fleksjob 12 timer ugentligt.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabets advokat i skrivelse af 22/12 2004 til nævnet anført, at klageren bl.a. har modtaget en grundig orientering om de skattemæssige konsekvenser ved pensionsordningen, og at der ikke foreligger rådgivningsfejl fra selskabets side.

Nævnet har fået forelagt de i sagen vedlagte processkrifter.

Nævnet udtaler:
Nævnet bemærker, at der er en nær sammenhæng mellem klagerens låneoptagelse og klagerens tegning af tidspensionen.

For så vidt angår selskabets rådgivning af klageren finder nævnet efter de foreliggende oplysninger, at der er grundlag for at antage, at klageren urigtigt er blevet bibragt den opfattelse, at hun ved at tegne forsikringen i 2003 kunne undgå at betale en restskat, der forfaldt i 2002. Der synes endvidere at være grundlag for at antage, at selskabets repræsentant ikke i tilstrækkeligt omfang har gjort sig bekendt med klagerens beskæftigelse og dermed indtægtsmæssige situation i forhold til den forsikring, hun blev rådgivet om at tegne. I konsekvens heraf ville klageren for så vidt være berettiget til at kræve sig frigjort fra såvel låneaftale som forsikringsaftale. Om det er klagerens ønske - henset til, at dette formentligt også har skattemæssige konsekvenser for klageren - finder nævnet ikke at kunne tage stilling til uden yderligere forklaringer og oplysninger. Nævnet må derfor i medfør af vedtægternes § 4 afstå fra videre behandling af sagen.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen